

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΥΜΕΩΝ Ο ΘΕΟΔΟΧΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΦΗΤΙΔΑ ΑΝΝΑ

(Πηγή: Συναθλούντες)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ:

Η Δεσποτική γιορτή της Υπαπαντής που γιορτάζουμε στις 2 Φεβρουαρίου παιδιά, γεμίζει με συγκίνηση και ιερά συναισθήματα την καρδιά μας. Το γεγονός αυτό εξιστορεί ο ευαγγελιστής Λουκάς (κεφ. β', στιχ. 22-35). Συνέβη σαράντα μέρες μετά τη γέννηση του Ιησού. Στο κέντρο της γιορτής η Παναγία Μητέρα μας, στολισμένη όλη δέος και σεμνότητα. Στην αγκαλιά της κρατάει το Βρέφος, τον Χριστό. Γίνεται θρόνος χερουβικός για τον Πλάστη. Το Θείο Βρέφος γλυκύτατο. Ωραιότατο σε ομορφιά, στρέφει τα μάτια σ' Εκείνη όλο αγάπη και στοργή. Ο γέροντας Συμεών λευκασμένος, με βαθιά ρυτιδωμένο πρόσωπο. Με τρεμάμενα χέρια, δέχεται στην αγκαλιά του το τεσσαρακονθήμερο Βρέφος με ευλάβεια, χαρά και στοργή. Είδε τον Σωτήρα Του κι άλλο δεν επιθυμεί πλέον παρά να φύγει για τον ουρανό. Πιο πίσω βρίσκεται ο σεμνός Ιωσήφ. Η γερόντισσα, προφήτιδα Άννα στέκεται με ιεροπρέπεια, λησμονεί τα γηρατειά της, ευχαριστεί και δοξολογεί τον Θεό της, που την αξίωσε να Τον προσκυνήσει Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου.

Στο γεγονός αυτό της Υπαπαντής του Κυρίου τα πρόσωπα που παίρνουν μέρος είναι κάθε ηλικίας. Το Βρέφος ο Χριστός, η Παναγία μας νεαρή κοπέλα, ο ώριμος άνδρας Ιωσήφ, η γερόντισσα Άννα και ο λευκασμένος γέροντας απ' τα χρόνια πρεσβύτης Συμεών. Μέσα στην Εκκλησία μας κάθε ηλικία έχει τη θέση της. Κάθε ηλικία έχει τη δυνατότητα του αγιασμού. Ιδιαίτερα όμως σήμερα ας δούμε πώς τίμησε ο Θεός τον πρεσβύτε Συμεών και την γερόντισσα Άννα.

Η Γερόντισσα Άννα, από πολύ νέα είχε μείνει χήρα και όλη της τη ζωή την διέθετε μέσα στο Ναό με προσευχή, νηστεία και με τη προσμονή του Μεσσία. Είχε τέτοια καθαρότητα που ο Θεός της έδωσε το προφητικό χάρισμα. Ήταν πάνω από 80 χρόνων όταν αξιώθηκε να δει τον Χριστό. Πλησίασε, προσκύνησε το Θείο Παιδί και διακήρυξε ότι ήρθε ο Μεσσίας.

Ο Άγιος Συμεών βαθιά επιθυμούσε και ποθούσε να αντικρίσει τον Κύριο. Ήταν δίκαιος, ευλαβής και φωτισμένος από το Άγιο Πνεύμα, που του είχε φανερώσει ότι δεν θα πέθαινε πριν δει τον Χριστό. Και ενώ περνούσαν τα χρόνια, ο Θεός του επιφύλασσε αυτή την ευλογία, να εκπληρωθεί η επιθυμία του, στα βαθιά του γεράματα. Με νεανική ζωηρότητα τότε βρέθηκε στον

Ναό, γεμάτος ευχαρίστηση και αγαλλίαση. Δέχτηκε τότε ο Κύριος μας να βρεθεί στην αγκαλιά Του. Τίμησε τα άγια γηρατειά του.

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Σήμερα λοιπόν ας συζητήσουμε παιδιά, με αφορμή αυτό το γεγονός, για τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας όπως τους λέμε, πιο συγκεκριμένα για τους γονείς των γονιών μας, για τους αγαπημένους και σεβαστούς μας παππούδες και γιαγιάδες. Ασφαλώς υπήρχαν και υπάρχουν στο οικογενειακό μας περιβάλλον.

1. Μπορούμε να σκεφτούμε κάποια φυσικά χαρακτηριστικά αυτής της ηλικίας;

Συνήθως στην τρίτη ηλικία ανήκουν οι άνθρωποι που βρίσκονται πάνω από 65-70 χρονών. Βιολογικά οι άνθρωποι αυτής της ηλικίας έχουν μειωμένες σωματικές και πνευματικές δυνάμεις. Παρατηρεί κανείς αδυναμία και επιβράδυνση των κινήσεων, αλλά και η μνήμη αδυνατεί να προσλάβει καινούριες παραστάσεις. Η όραση και η ακοή εξασθενούν και ρυτίδες απλώνονται στο μέτωπο. Το κεφάλι συνήθως γέρνει και η ράχη καμπουριάζει. Λίγος είναι ο ύπνος για τους γέροντες και πιο πολλές οι ασθένειες.

Έχουν όμως και μια γλυκύτητα και στοργή προς τα παιδιά, ιδιαίτερα προς τα εγγόνια τους.

2. Πώς νομίζετε ότι αισθάνονται καθώς νιώθουν τις δυνάμεις τους να ατονούν;

Σκέψεις μελαγχολίας, απαισιοδοξίας τους κατακλύζουν. Πολλές φορές εκδηλώνουν φοβίες, ανυπομονησία ίσως και εκνευρισμό. Νιώθουν απομονωμένοι, απόμαχοι της ζωής, αφού δεν μπορούν να δραστηριοποιηθούν όπως πριν λίγα χρόνια.

Όλα αυτά βέβαια που είπαμε είναι μεν αδυναμίες της τρίτης ηλικίας, αλλά φυσικές και αναμενόμενες λόγω της φθοράς του χρόνου. Υπάρχει, όμως κάτι που θα λέγαμε τοποθετεί τους ανθρώπους αυτής της ηλικίας σε πλεονεκτικότερη θέση σε σχέση με τις άλλες ηλικίες. Ποιο είναι αυτό το προσόν;

Η πείρα της ζωής που διαθέτουν. Πόσα γεγονότα αντιμετώπισαν! Με πόσα πρόσωπα ήρθαν σε επικοινωνία. Πόσα θλιβερά και ευχάριστα έζησαν! Διαθέτουν μεγάλη εμπειρία και σοφία, ιδιαίτερα μάλιστα όταν έχουν ζήσει κοντά στον Θεό τα χρόνια της ζωής τους.

3. Ποια λοιπόν η σχέση μας με τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας; Με τους παππούδες και τις γιαγιάδες μας;

Να τους ελαφρύνουμε με κάθε τρόπο το βάρος της αδυναμίας που σηκώνουν και να τους δίνουμε ανακούφιση και χαρά με την παρουσία μας. Η στοργή, οι εξυπηρετήσεις και η θαλπωρή που θα τους προσφέρουμε, θα απομακρύνει τη μοναξιά και τη μελαγχολία που ίσως να αισθάνονται κάποιες φορές. Όταν καθόμαστε κοντά τους και κουβεντιάζουμε μαζί τους ή τους βοηθάμε σε καθημερινά πράγματα, αλλά γι' αυτούς δύσκολα λόγω της αδυναμίας τους, τους καταξιώνουμε μέσα στο περιβάλλον που ζουν.

Ο Πλάτωνας λέει: «Πᾶς υμῶν αιδείσθω τον εαυτού πρεσβύτερον έργω τε και έπει.» Δηλαδή να στεκόμαστε σεβαστικά και με τις πράξεις και με τα λόγια απέναντι στους γερνότερους.

Συνάμα να εκμεταλλευόμαστε την παρουσία τους για να πάρουμε τις φωτισμένες συμβουλές τους, την πολύτιμη πείρα τους.

Τέλος χρειάζεται να έχουμε και πολλή υπομονή στις γερντικές δυσκολίες που παρουσιάζουν. Να μην ξαφνιαζόμαστε, διότι η συμπεριφορά τους μπορεί να είναι διαφορετική απ' ό,τι παλιότερα, όταν ήταν νεότεροι. Έτσι συμβαίνει σε πολλούς ανθρώπους αυτής της ηλικίας. Τότε να επιστρατεύουμε όλη την αγάπη, τη συμπάθεια και την υπομονή μας.

Η παρουσία των γερόντων είναι ευλογία στη ζωή μας και για έναν άλλο λόγο. Ποιον; Μας βοηθάει να καταλάβουμε ότι κι εμείς κάποτε θα έρθουμε στη θέση τους, αν θέλει ο Θεός. Αυτή είναι η φυσική πορεία. Κι όσο κανείς ζει πιο προσεκτικά, ενώνεται με τον Θεό και αγιάζεται με τα Μυστήρια της Εκκλησίας στα νιάτα του, τόσο πιο τιμημένα και αξιοσέβαστα θα είναι τα γηρατειά του. Αυτό φαίνεται από το παράδειγμα του θεοδόχου Συμεών και της προφήτιδας Άννας που είδαμε στην αρχή της συζήτησής μας, οι οποίοι αξιώθηκαν να δουν και να κρατήσουν στην αγκαλιά τους τον ίδιο τον Χριστό.

4. Υπάρχουν προσευχές της Εκκλησίας μας για το γήρας;

Παιδιά, η Ορθόδοξη Εκκλησία μας σε μια πολλή ωραία ευχή που διαβάζεται στη Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου, παρακαλεί ιδιαιτέρως για τους γέροντες. Λέει συγκεκριμένα Κύριε, και Θεέ μας Παντοδύναμε, «τό γήρας περικράτησον» δηλαδή ενίσχυσε τους ανθρώπους που βρίσκονται σε γερντική ηλικία. Στον 70ο ψαλμό παρακαλεί ο προφήτης Δαβίδ χαρακτηριστικά: «Κύριε μου, όπως σε όλη τη ζωή μας, από τότε που ήμασταν στην κοιλιά της μητέρας μας, υπήρξες προστάτης μας, έτσι και κατά την διάρκεια των γηρατειών μας μη μας απορρίψεις. Όταν θα λιγοστεύουν και θα μας ελαττώνονται οι σωματικές μας δυνάμεις, μη μας εγκαταλείψεις». Αυτά ας παρακαλούμε τον Θεό με τις πρεσβείες του Αγίου Θεοδόχου Συμεών και της Προφήτιδας Άννας και για τους δικούς μας ανθρώπους και για εμάς. Να θυμηθούμε εδώ παιδιά την αίτηση που ακούμε συχνά στη Θεία Λειτουργία: «Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών,

ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά...». Μ' αυτά τα λόγια η Εκκλησία μας ζητάει από τον Θεό το έλεος και τη φιλανθρωπία Του για τους γέροντες και για κάθε ηλικία.

5. Πώς θέλει ο Θεός να αντιμετωπίσουμε την έξοδο των παππούδων μας απ' αυτή τη ζωή;

Θα έρθει κάποια μέρα που ο Θεός θα πάρει κοντά Του τους αγαπημένους μας παππού ή γιαγιά. Άλλωστε αυτός είναι ο κύκλος της φυσικής ζωής, τα παιδιά και τα εγγόνια να ξεπροβοδίζουν τους γέροντες της οικογένειας. Όπως είναι πάλι φυσικό, τέτοιες ώρες θα πονέσουμε, θα δακρύσουμε, διότι ο παππούς ή η γιαγιά είναι ιδιαίτερα αγαπητά μας πρόσωπα. Πάνω και πέρα απ' αυτά όμως θα σταθούμε με πίστη και με ελπίδα στον Θεό για την ανάπαυση της ψυχής τους κοντά Του. Θα ζητούμε την ευχή τους και θα είμαστε βέβαιοι ότι δεν αποχωρίστηκαν για πάντα από εμάς. Κάποτε θα συναντηθούμε κοντά στον Θεό και την Παναγία μας όλοι μαζί για να μείνουμε αιώνια ενωμένοι μέσα στην Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος.

ΣΥΝΘΗΜΑ: Σέβομαι και τιμώ, φροντίζω κι αγαπώ τον παππού και την γιαγιά.